

Már hosszú évtizedek óta június első vasárnapján köszöntjük a pedagógusokat. Településünkön a szokásos rendezvényt a Nemzeti vágta miatt pár nappal később, június 6-án tartottuk. Ebből az alkalomból mondott beszédet Pekó László polgármester:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

~~~~~ Mándok Város Önkormányzatának Képviselő-testülete, a város valamennyi lakója, szülője és diákja nevében szinte tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket: aktív és nyugalmazott óvónőket, tanítókat, tanárokat, hitoktatókat pedagógusnap alkalmából.~~~~~

~~~~~ Amikor erre az ünnepségre készültem, visszaforgattam az idő kerekét 365 nappal, és eltöprengtem azon, mi változott az elmúlt egy évben. És szomorúan vettem tudomásul, hogy rosszabb lett a helyzet. Ma nehéz és küzdelmes pálya lett a pedagógusoké. Folyamatos túlterheltséggel küzdenek; a heti 20-25 óra csak töredéke annak, amit végeznek. Aki igazán meg akar felelni hivatásának, az bizony minden órára az óra idejének a többszörösét fordítja anyaggyűjtésre, felkészülésre, javításra, értékelésre. És akkor még nem is szóltam a tanítási órán kívüli adminisztratív munkáról, szabadidejük feláldozásáról, egyéb anyagi juttatás nélküli programokról.

~~~~~ Szintén tiszteltem Önöket, hogy nap mint nap megfelelnek ennek az összetett szerepnek, miközben olyan egyéb problémákkal is szembe kell nézniük a csoportokban, osztálytermekben, kisebb közösségekben, amelyeket akár csak egy évtizeddel ezelőtt el sem tudtunk volna képzelni. A média tudósításaiból sajnos hetente hallani erőszakos magaviselet gyerekeiről – rosszabb esetben szülőkről – akik folyamatosan megkeserítik és megnehezítik a nevelők munkáját. Nehéz lehet ezt az agressziót úgy kezelni, hogy közben a fenyegetés terén meg van kötve a kezük, és sajnos országos szinten ma már egyre kevesebb az olyan szülő, aki teljes partnere a tanárnak, aki fontosnak tartja a közös munkát, és ezt az érzést sugározza gyermeke felé is. Tisztelet a kivételnek, de sajnos sokszor bírálják felül a szülők a tanárok döntését, megkérdőjelezzik az adott osztályzatokat. ~~~~~ Azt hiszem, ma még inkább csodálat illeti azokat, akik mindezek ellenére valódi hivatásként választják ezt a pályát; akik elhivatottságot éreznek a fiatal egyéniségek formálására; akik küldetésüknek érzik, hogy motivációjukkal, dicsérgetéseikkel szárnyakat adjanak az új nemzedékeknek

! Albert Camus [kamü] mondta egy alkalommal, hogy nem azért kell gratulálni a tanítónak, mert megtanította a gyerekeknek, hogy kétszer kettő, négy, hanem azért, mert ezt a szép

mesterséget választotta.

A jó pedagógus nagyon nagy érték, hiszen a szülk a legfértettebb kincseiket, a gyerekeiket bízzák rá, hogy személyiségével alakítsa, bölcsességével gazdagítsa, és motivációjával egy új világot építsen fel a rábízottakban. Mindig előlr?l kezdi, mert hamar eltelnek az évek, és kirepülnek a már repülni tudó fiókák, de jön helyettük új, jön helyettük más, akinek épp úgy szüksége van okításra, szellemi gazdagodásra. A jó pedagógus igyekszik évr?l évre megújítani önmagát, s a jó pásztorhoz hasonlóan, képes egyetlen csemetéért is mindent újra kezdeni, határtalan türelemmel. Tudja, mikor kell dicsérni, mikor korholni, mikor buzdítani, s mikor nem szólni egy szót sem, csak simogató tekintettel, aggódó szeretettel átölelni és vigasztalni.

A pedagógusi hivatást akkor érti meg igazán az ember, ha maga is szülvé válik. Óriási felelősséget jelent gyereket/gyerekeket nevelni. Néha kétségbeejtés és merész vállalkozás, de azért mégis gyönyörűség-teli feladat. Szülként, nagyszülként megannyi örömet jelent rácsodálkozni egy pici baba, kisgyerek vagy kamaszodó lurkó változásaira, fejlődésére. Ahogy elször rámosolyog az ismerős arcokra; amikor megteszi az első lépéseket, kimondja az első szót, amikor elször szerepel közönség előtt önállóan, amikor lelkesen megtervezi a jövőjét. Öröm és boldogság tölti el ilyenkor az ember szívét. Valahogy így lehet ez az igazi pedagógusok igazi érzéseivel is. Hiszen sok fáradságos munka eredménye az, amit a különböző korosztályok oktatása-nevelése megkíván.

Az óvodapedagógusok hosszú időt szánnak a kicsi gyerekek beszoktatására, a mindennapi szokások kialakítására. Megtanítják őket tisztálkodni, öltözködni, és megannyi olyan mozzanatra, ami nekünk, felnőtteknek teljesen természetes. Jobb esetben erre már otthon, családi keretek között is nagy gondot fordítanak, de – ahogyan azt minden téren tapasztaljuk – sajnos egyre inkább ezek a feladatok is a nevelőkre hárulnak. Az óvónk azok, akik megismertetik a kicsikkel a környezetüket, az igazi és tartalmas meséket; aranyos mondókákat és dalokat tanítanak nekik; hozzászoktatják őket a rendszeres testmozgáshoz; fejlesztik szépérzéküket, kreativitásukat. Csupa olyan terület, ahol sok-sok sikerre és öröme lehet szert tenni a kicsik nevelgetése során, de rengeteg türelemre és odaadásra van szükség mindehhez. Köszönet és hála illeti munkájukat!

A tanítók azok, akikre óriási felelősség hárul, hiszen munkájuk és odafigyelésük egy életre meghatározza a kis nebulók tanulási szokásait, tanulási kedvét, tehetségét. A tanítók azok, akik a csillogó szemű és lelkes kisdíjakat bevezetik a betűk és a számok világába, elvetve ezzel a szövegek megértésének és a logikus gondolkodás kialakításának a magját. E

két nehéz terület mellett kibívtik a gyerekek természetismeretét, fejlesztik kez ügyességüket, zenei képességeiket; nagy gondot fordítanak testük edzésére. A tanítók azok, akik megalapozzák gyermekeink tudásának tárházát. Köszönet és hála illeti fáradozásait!

□

□□□□□□□□ A vadhajítások nyesegetése, az ismeretbívítés, a pályaválasztásra való felkészítés, az életre nevelés a tanárok feladata. A magyar órákon az általános műveltség átadása mellett megtanítyják értelmezni a különböz szövegeket. A történelem órákon megismertetik népünk múltját. Matematika órán gondolkodásra ösztönöznek; a természettudományok segítségével rácsodálkoztatnak a világ összefüggéseire. Az idegen nyelvek oktatásával átadják azt a lehetőséget, hogy a külföldiekkel is meg tudják értetni magukat. A művészeti órákon lehetőséget biztosítanak a diákoknak tehetségük kibontakozására. A mozgással önfegyelemre nevelnek. A tanárok azok, akik gyermekeink kezébe adják a kulcsot az élet kapujához. Köszönet és hála illeti erőfeszítéseiket! □

□□□□□□□□ És végül – de nem utolsó sorban: nem feledkezhetünk meg a hitoktatók áldozatos munkájáról. Az ő feladatuk azért olyan nehéz, mert a jobb jegy megszerzése itt nem igazi motiváló erő. Míg az egyes tantárgyak a kézzel fogható világról tanítanak, a hittan órák legfontosabb feladata megmutatni a gyerekeknek a megfoghatatlant, a tapasztalaton túli világot. A hitelesség, a személyiség varázsa az, amivel hatni lehet rájuk, s amivel követendő példát adhatnak a gyerekeknek. Köszönet és hála illeti áldozatvállalásukat! □□□□

□□□□□□□□ Mindegy, melyik korosztály nevelését vállalták; munkájukhoz – azt hiszem – mélységes emberszeretetre, törhetetlen bizalomra és tehetségre van szükség ahhoz, hogy minden nap és minden helyzetben igazán meg tudjanak felelni annak a szerepnek, amit úgy hívunk: pedagógusi hivatás. □□□□□□□□

□□□□□□□□ Mindennapi munkájukhoz sok örömet, jó egészséget, a gyermekekben a lehetőségek birodalmának felfedezését, a szülőkben igaz segítársakat, velük együtt elért és megélt sikereket, optimizmust, a pedagógustársakkal együtt pedig jó csapatmunkát kívánok! A tanév hátralévő napjaira még kitartást, a nyári szünetre pedig jó pihenést, kellemes feltöltődést!

□

□□□□□□□□

□□□□□□□□ Engedjék meg, hogy zárásként Róth Márta kortárs újságíró- és költőnő verséből idézzek! Vezesse e néhány gondolat Önöket igazi feladatuk megvalósítása során! □

□
□

„Kezedbe teszem a Könyvet, hogy vezessen a sötét ködben.

Kezedbe teszem az átlátszó kristályt, hogy lásd a szépet, keresd a tisztát!

Kezedbe teszem a gyertyalángot, világíts annak, aki bántott!

Kezedbe teszem a szívtakarót, takard be az árván fázót!

Kezedbe teszem a fénylő kulcsot, hogy meleg legyen és várjon az otthon.

Indulj hát, s hívd magaddal a gyerekeket, hogy kezükbe tehesd a szeretetet!”

A köszöntő után az iskola diákjai ünnepi műsorral kedveskedtek az egykori óvó néniknek, tanító néniknek, és hálás szívvel mondtak köszönetet jelenlegi tanáraiknak. A műsor után a település vezetése „Mándok Szolgálatáért” kitüntetésben részesítette Lucski Andrásné, Elli óvó nénit és Sajtos Andrásné, Olgi nénit, aki hosszú időn keresztül igazgató-helyettesként is tevékenykedett.

Köszönet mindannyiuk áldozatos munkájáért!